

שבו לסמלים ריקים ולמסגרות תמות, שביקש לעצמו חיים של חרות וטעם ב' רחובות המדינה החדשה, כשם שביקשם פעם בין אילנות היער של משמר העמק. תוצאות המאבק הפכו נחלת היסטוריה. אין פרט במדינת ישראל בשנת 1953 אשר אינו משקף במשירו תוצאות אלה. אולם בשדות ציבא ותניא, בחוצות שכונת התקווה ושכונת מחנה יהודה, על ספסלי הסנוניות העברי וליד שולחן הכתיבה של משרד מפלגתי אל מוני יקחו צעירים, מלמתיאים ולא-מלמתיאים שני הכרכים של ספר ה' מלמ'ח לידיהם, כשמצחם קמוט ושאלה מעורפלת מרחפת בלכם: האם אכנס נסגר הספר, או שמא נסתיימו רק שני כרכיו הראשונים?

אנשים

ליד הגדרה

בשנה שעברה הגינון **ראובן אלוני**, איש האדמות המוכרות במשרד החקלאות, את כוחו בקפיצות דרך המדורה בשני מואנים (ראה אגרת תערוכה). השנה שוב ישב ליד המדורה, אך נמצע מקסי צות: הוא חיכה בכל רגע ללידת בנה/בתו הבכורה/ה, שהיתה צריכה להעריך, לפי חישוב מדויק, באותו לילה. חברו ליד המדורה, **יהושע (ביוש)** פלמון (ראה בסדנה), ניהם את אלוני בבוזחה על היהודי שאשתו התלוננה כי אינה מרגישה בטוב. תשובת היהודי: וכי מי מרגיש את עצמו בטוב בימים אלה?

כשעבר גבר נושא מגשים ליד המדורה, שאל מלמתיאי חתיק: מי זה? ענה רעהו: מה איכפת לך? שים לב למגן שים! העיר הראשון לשכנו, מי שהיה ראש המפקדה הארצית של בהגנה: זוהי הגישה המטריאליסטית! השיב **משח** פנח: כן, אבל זהו המטריאליזם ה'חלבארי'!

מלמתיאי חתיק אחר, **ירוחם כהן**, זכה לכינוי חדש. מעריב המזכיר אותו באחת הכתבות, קרא לו בטעות ירוחם לוי. השם נדבק מיד, מאיים לחמוס את מקום כינויו הקודם, הגינניי.

סיכם את המצב חיים (היי דומה) **חפר**: היה זה יום עצמאות נוסף. אמר פקיד גבוה, כשהוא במיצע ה' חיפאי כיצד מצדד הרמטכ"ל **מרדכי** (מוסקה) בלקלף בישיבה ומקבל את המיסוד כשהוא מרכיב מסקטישימס: רוח הפלמח עוד לא מתה!

הממונה על תחנת קול ישראל בירושלים, **אליהו כרמל**, סיכם באוסן מקר רי את יום העצמאות בשידורו מהר הרצל: נו הפעם הראשונה אנו חוברים את חמש שנות קיום המדינה.

אצילות אחיבת

את הקואליציה העירונית החדשה בתל אביב המשיל לחי נשואין סגן ראש העיר **סעדיה שושני**: לפני החופה רבים, אחר כך מוכרחים להסתכל. לשלושת שומרי האלבניים של סא-רוך מלך מצרים לשעבר, נוסף רביעי: ענק שייצא תפקידו העיקרי: לשמור על המלך היונגו **פואד השני**, מפני חטיפה.

המצביא הצרפתי ימי מלחמת העולם השני **שארל דה גול**, ערך ביקור נמוסין אצל הביי של טונסי, וזה במתנה יקרה: שעוני זהב לו ולרעייתו. סימן שבי של הערכה: נשיקת ידו עליידי הביי.

העתונאית האמריקאית **דורותי טו-מפסון** העמידה עצמה בראש מסע אנטי ישראל, במסגרת שבוע הסברה ערבית בניו-יורק. במסיבת קוקטייל נפגשה עם פקיד הצירות הישראלית שהוצג לפניה, שאלה אותו: כפי תאלק?

לקראת משחק הכדורגל של עתונאי הספורט נגד שחקני הבמה (ראה ספורט), הציע **נחמיה בן-אברהם**, סופר ה'בוקר' וקריין הספורט של קול ישראל, כדי להוסיף מתח לתחרות, להציב את המבקר דיר **חיים גמזו** כשוער בקבוצת העתונאים.

גילה אימפרטרו **משח ואלין**: לפני זמן מה הודיע לי הקומיקאי ה' אמריקאי **בוב הוס** על רצונו לבקר בישראל. כאשר גניתי למשרד החוץ לי הסדרת העניין, ביקשו ממני שאביא המ' לצות על אוסיו של השחקן, להוכיח שאינו אנטי-שמי או אנטי-ישראלי.

בגידול הפלמ'ח בשנות המאבק, הוא נתן גם את הפוסטים הצבאיים, את הרוח והסגנון, שאיפשרו לצבא קטן והסר ציוד לגנח את הצבאות הסדירים הגדולים של הערבים, שלקו בכל הליקויים המסתוריים של הצבאות הסדירים בעולם (ראה טיכמו של יגאל אלון בספר הפלמ'ח. המופיע בעמוד 16).

התגלמותה של רוח זו ושומריה היו המפקדים, שגדלו בשורות הפלמ'ח ושי לא סיקרו עתה רק על חטיבותיו, אלא גם על יחידות אחרות, כמו יצחק שדה ושמעון אבידן.

היה זה טיפוס חדש של מצביא, שני ציגו הבולט ביותר היה יגאל אלון, ליד כפר-חבור (בשנת 1918) וחניך בית-ספר כדורי, שיקב בביתו את אוירת ההגנה עם חלב האם, נבחר אישית עליידי יצחק שדה, שטיפת אותו עוד בהיותו טוראי, הצטרף למשק גינוסר, הפך מפקד הפלמ'ח בה' יתנו בן 27, ואמר, בהגיעו לשיא תהי' לתו: אין, לדעתי, משלחיד ששמו צבאיות. הצבאיות חייבת להיות שלי' חות, ממנה חוזר האדם לעבודה יוצרת.

ב'ד בנובמבר, 1948, כשהקרב על הדר' רך לגנב עמד בשיאו, פורק מטה הפלמ'ח. דוקא ברגע שהפלמ'ח הוכיח בצור רה החותכת ביותר את כוחו הנפשי ואת יעילותו הצבאית, נעשה הצעד ששם את הקץ לחייו, אף כי אפשר לומר כי באור פן מעשי הגיעה דרכו לקיצה כשהניפו חיילי צה"ל את הדגל על חורבות אלה. ירין ודפקוב התנגדו. ההחלטה נתקבלה עליידי דוד בן-גוריון אחרי ישיבת מפקדים, בה הביעו גם לא-מלמתיאים, כמו יעקב דורי, יגאל ירין, חיים לסקוב ודוד (מיקי סטון) מרכוס, את דעתם נגד צעד זה. הגנסיון לתרצו כצעד ארגוני גרידא, שאינו פוגע במלמ'ח כשלעצמו, אלא בא רק לבטל מטה שהפך מיותר, לא שייכנע איש, והוסר עליידי בן-גוריון עצמו כעבור חודשים מעטים. (אמר יגאל אלון: "למה הדבר דומה? למי שביוא ויאמר, אני בעד קיום המדינה, אלא שאני נגד קיום הממשלה!")

הכל הבינו כי החלטה זו תהיה בעלת השפעה מכרעת על דמותו של הצבא ה'ישראלי, שהיה דומה מעתה לצבא ה'בריטי ולשאר הצבאות אשר הפלמ'ח פסל את דפוסייה. אולם רק מעטים מאד הבינו שהיתה זאת החלטה הרבה יותר מכרעת, לא רק דמותו של צה"ל היתה מונחת על כפות המאזניים, באותם ימים גורליים, אלא דמותה של מדינת-ישראל כדור הבא.

היוכות טושטש מאד עליידי גורמים מפלגתיים. כמעט כל מפקדי הפלמ'ח היו בני הקיבוץ המאוחד וסגלו לאחדות העבודה במפ'ים (אף כי בלטו בפלמ'ח גם אנשי מפלגות אחרות, כמו אליעזר שור' שני, איש מפא"י, ששלט בכל העניינים הכספיים של החיל). היתה זאת עובי' דה כמעט מקריה, שנבעה מכך כי כל מפקדי הפלמ'ח באו משורות הטוראים שהתגייסו ב'1941. מאחר שאו נתן ה' קיבוץ המאוחד את תמיכתו המכרעת ל'פלמ'ח — בניגוד לכל שאר התנועות — היו בניו המפקדים הבולטים ביותר, ולא רק המפקדים אלא גם רוב הדמויות הס' גנוניות שהפכו את רוח הפלמ'ח לשם דבר — כמו בני (הפוליטרוק) מהרסק, אולם היוכות המפלגתי לא בא אלא להעלים את העיקר, איש לא סיקפק בי רצינות נבאמנותם הישראלית והציונית של יגאל אלון, ישראל גלילי, נחום שריג וחבריהם, האנשים שנה עתה ניצחו על קרבות העצמאות. הגינוז שהיה קיים היה אמיתי יותר ועמוק יותר. והוא היה ברור בשעה שהפלמתיאי הראשון שפך את הציבואת הראשון לתוך הפיגנאן ה'ראשון.

מסגרת מול תוכן. היה זה הגינוז בין השקפת-עולם שלא האמינה בהמשך כוח התנדבותו של הנוצר העברי, ובין השקפת-העולם של אותו נוצר עצמו. היה זה הגינוז בין דוסוסים ישנים ומעור בשים שהתימרו עתה לתת כיוון למדינה שקמה בדם הצעירים, ובין סגנון-החיים של אותם צעירים עצמם.

לא היה זה סיכסוך בין דוד בן-גוריון לבין יגאל אלון, אולם היה זה-סיכסוך בין כל אשר מסמל לא בין בן-גוריון לבין כל אשר מסמל יגאל אלון.

מצד אחד עמד כוח השררה, עקרון ה' פקודה, הסמלים המבריקים ועניייתיה כן של מסגרת שהסכה מטר-בפני-צ' מה.

מצד שני עמד הצעיר העברי האלמור'ני, עם כוח התנדבותו ואמונתו, הצעיר

אנו מביעים את התנצלותנו בפני עורך הדין מר קאויס על אשר בבית-הדפוס שלנו נתפרסמה כתבה שהיתה עלולה לפגוע בשמו הטוב.

מוכן שהנהלת בית-הדפוס אינה יכולה לבדוק את כל החומר המודפס בבית-הדפוס, אולם ל' אחר שגילו את אוניגו על תוכן הכתבה — אנו מביעים את צערנו על הפגיעה שנגרמה למר קאויס.

דפוס ישראל בע"מ

צינוגרפיה
יונה
רינדזונסקי
רח' הקישון 6, תל-אביב
גלופות קו גלופות רשת

גזר תנובה

טרי, טעים עשיר בוויטמינים

צמר יהיה רך יותר

אשי יהיה עדין יותר

כל אריגיני רגישים מתחדשים אם מכבסים אותם בקצף רך של סקסטיל שמפו ללא אלקלי. סקסטיל-שמפו מיפה ומרענן את כל האריגים ונותן לצבעים ברק וזהר.

המפיצים היחידים חברת "גורית" בע"מ

מזל טוב

לנשואיכם. סדור ביתכם אינה דאגה יותר. פנקס הקניות של

תל אביב

זארגון לאשראי בע"מ מאפשר לרכוש את כל ה' דיוש לכם בלמעלה מ-100 הדגויות בת"א. בחשלומים גוחים. תל-אביב, רחוב הס' 4

תלויש נחשון 10

השכ: הכתבת:

1. בלקפול — בולטון ונדררס	—
2. ארסנל — ברנלי	ארסנל
3. אסטון וילה — גיוקסל	תיקו
4. צירלטון — טוטנהם	טוטנהם
5. צילסי — מנצ'סטר סיטי	מנצ'סטר סיטי
6. דרבי — פרסטון	דרבי
7. מול'סטמוט — מידלסבורו	פורטסמוט
8. סנדרלנד — קרדיף	—
9. וולבס — שפילד	—

המנחש נכונה את תוצאות של 9 התחרויות, יזכה במכשיר רדיו תוצרת פיליפס. המנחש נכונה את תוצאות 8 תחרויות, יזכה במינני חזים שנתי על העולט הזה. פרטי תנחומים ינתנו בכל שבוע לפותרים אשר תשובותיהם קרובות ביותר לפתרון הנכון. חתוך את הטבלה המסומנת יחד עם התלוש, או העתק את הטבלה וצרף אליה את התלוש הגנוז, שלח אותם עד יום ר' 1.5.53 (ועד בכלל) למערכת העולט הזה ת. ד. 136 תל-אביב. יתקבלו פתרונות שישאו חותמת דואר עד יום 1.5.53. על המעטפה יש לציין: נחשון מס' 10.